

Afsluttende bemærkninger

Af A. Villemoes.

Formanden for De danske Handelsforeningers Fællesorganisation, hr. ostehandler Max Lindskov, og hr. fuldmægtig, cand. polit. G. Skjerbæk, Prisdirektoratet, har ønsket at tage anledning af min artikel til påny at gøre opmærksom på, at de ikke er enige om værdien og fortolkningen af de af Prisdirektoratet foretagne undersøgelser af detailhandelens konkurrenceforhold, og inden der sættes punktum for diskussionen er det vist på sin plads at erindre om, at titlen på mit indlæg var »Om rationalisering af detailhandelens *struktur*«.

Hr. Skjerbæk kommer ikke ind på dette emne, men henviser til, at Priskontrolrådet alene har til opgave at sikre rimelige avancer, som han tilsyneladende mener er uændrede absolutte avancer. Jeg er enig med hr. Lindskov i, at dette indebærer, at detailhandelen — vel ene af alle erhverv — skulle give afkald på kompensation for dyrtiden — unægtelig en vid fortolkning af, hvad der er »rimeligt«. På baggrund heraf er det forståeligt, at hr. Lindskov i sit indlæg især beskæftiger sig med detailhandelens forhold til Prisdirektoratet.

Derudover er der kun blevet plads til nogle få bemærkninger til mit forsøg på at finde veje, der i højere grad vil give kunderne mulighed for at påvirke og evt. ændre detailhandelens struktur. Hr. Lindskov indleder med at tillægge mig en påstand, som jeg *ikke* har fremsat, om at der er for mange detailforretninger i Danmark¹⁾, og bygger derefter sin argumentation herpå. Denne fremgangsmåde er næppe den allerheldigste, bl. a. fordi den i nogen grad tilslører, hvad hr. Lindskov mener om de synspunkter, jeg *har* fremsat; men åbenbart afviser hr. Lindskov, at det skulle være ønskeligt at lempe eller ændre den lovgivning, der ved at gribe ind i detailhandelens konkurrenceforhold er med til at hindre, at en tilpasning, som kunderne *muligvis* ønsker, kan finde sted.

Ligesom hr. Lindskov er jeg tilhænger af den distributionsform, der giver kunderne den størst mulige behovstilfredsstillelse; i modsætning til hr. Lindskov foregiver jeg ikke at have nogen viden om, hvorvidt kunderne eller et større eller mindre antal kunder med dertil passende fødder ville foretrække at handle i en skoforretning med 2 slags

¹⁾ Læs f. eks. s. 159 nederst—s. 161 nederst, hvor min stilling sluttelig sammenfattes i citatet af Levy.

Afsluttende bemærkninger

Af A. Villemoes.

Formanden for De danske Handelsforeningers Fællesorganisation, hr. ostehandler Max Lindskov, og hr. fuldmægtig, cand. polit. G. Skjerbæk, Prisdirektoratet, har ønsket at tage anledning af min artikel til påny at gøre opmærksom på, at de ikke er enige om værdien og fortolkningen af de af Prisdirektoratet foretagne undersøgelser af detailhandelens konkurrenceforhold, og inden der sættes punktum for diskussionen er det vist på sin plads at erindre om, at titlen på mit indlæg var »Om rationalisering af detailhandelens *struktur*«.

Hr. Skjerbæk kommer ikke ind på dette emne, men henviser til, at Priskontrolrådet alene har til opgave at sikre rimelige avancer, som han tilsyneladende mener er uændrede absolutte avancer. Jeg er enig med hr. Lindskov i, at dette indebærer, at detailhandelen — vel ene af alle erhverv — skulle give afkald på kompensation for dyrtiden — unægtelig en vid fortolkning af, hvad der er »rimeligt«. På baggrund heraf er det forståeligt, at hr. Lindskov i sit indlæg især beskæftiger sig med detailhandelens forhold til Prisdirektoratet.

Derudover er der kun blevet plads til nogle få bemærkninger til mit forsøg på at finde veje, der i højere grad vil give kunderne mulighed for at påvirke og evt. ændre detailhandelens struktur. Hr. Lindskov indleder med at tillægge mig en påstand, som jeg *ikke* har fremsat, om at der er for mange detailforretninger i Danmark¹⁾, og bygger derefter sin argumentation herpå. Denne fremgangsmåde er næppe den allerheldigste, bl. a. fordi den i nogen grad tilslører, hvad hr. Lindskov mener om de synspunkter, jeg *har* fremsat; men åbenbart afviser hr. Lindskov, at det skulle være ønskeligt at lempe eller ændre den lovgivning, der ved at gribe ind i detailhandelens konkurrenceforhold er med til at hindre, at en tilpasning, som kunderne *muligvis* ønsker, kan finde sted.

Ligesom hr. Lindskov er jeg tilhænger af den distributionsform, der giver kunderne den størst mulige behovstilfredsstillelse; i modsætning til hr. Lindskov foregiver jeg ikke at have nogen viden om, hvorvidt kunderne eller et større eller mindre antal kunder med dertil passende fødder ville foretrække at handle i en skoforretning med 2 slags

¹⁾ Læs f. eks. s. 159 nederst—s. 161 nederst, hvor min stilling sluttelig sammenfattes i citatet af Levy.

fodtøj i numre fra 36 til 40! Alle erfaringer taler dog for, at de vil holde fast ved forretninger med nok så stort et udvalg.

Hr. Lindskovs indlæg giver anledning til at rejse det spørgsmål, om detailhandelens organisationer er skikkede til at afgøre, om kunderne ønsker friere forhold på et område, hvor detailhandlernes og kundernes interesser kan være modstridende. Hr. Lindskov forfægter det synspunkt, at f. eks. den i næringslovens § 26 indeholdte beskyttelse af den selvstændige detailhandel og en begrænsning i den frie prisdannelse både kunderne bedst. Nu er sagen jo den, at organisationerne ikke er oprettet for at varetage kundernes, men detailhandlernes interesser, og deres muligheder for i disse spørgsmål at træffe en uhildet afgørelse på kundernes vegne er derfor ikke de bedste. Af den grund ville det være betryggende og også rimeligt, om der blev skabt mulighed for, at forbrugerne kunne blive hørt. Denne mulighed har vi ikke, og derfor har jeg rejst diskussionen om, hvorvidt muligheden vil kunne tilvejebringes.

Et udførligere indlæg fra hr. Lindskov også om dette emne ville utvivlsomt påkalde stor interesse.